

"שבויים ושבויים, קיום יחסי מין עם שבויים, בקראן ובפרשנות לקראן"

קיימת התייחסות רבה בקראן לסוגיות אלו. להלן שתי מובאות מן הקראן אשר משקפות את עמדת הקראן בשאלת השבויים. ובהמשך את אשר אומר אחד הפרשנים המוערכים ביותר באסלאם, את דעתו בסוגיית השבויים.

1. בפרשה : 8 - אל-אפאל (המלקוח) ובפסוק : 66

مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَىٰ حَتَّىٰ يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ *

תרגום : מעולם לא הותר לנביא לקחת שבויים, בטרם יכה לפי חרב. אתם חפצים להפיק רווח בעולם הזה, והאלוהים חפץ בעולם הבא.

2. בפרשה : 47 - מחמד ובפסוק : 3

فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ
حَتَّىٰ إِذَا أَخْنَعْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَتَانَ فِإِذَا مِنْكُمْ فِدَاءٌ حَتَّىٰ
تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَكِنْ
لِيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ
أَعْمَالَهُمْ

תרגום : כאשר תתקלו בכופרים, הכו בהם לפי חרב, ולאחר שתעשו בהם שפטים, כבלו אותם בכבלים, ומעתה הבררה בידכם, לחון, או לחייב בדמי כופר, עד שוך המלחמה. ואילו רצה האלוהים היה הוא גובר עליהם, אך הוא חפץ להעמידכם במבחן זה מול זה. הנהרגים במלחמה למען - הוא לעולם לא יוריד מעשיהם לטמיון.

3. פרשנות לקראן בסעיפים : 1, 2 שלעיל.

תרגום :

פרוש הקראן האדיר

האמאם הנכבד והמדייק עמאד אל-דין

אבי אלפדאא אסמאעיל בן כת'יר

הקריישי הדמשקאי

מת : 774 הג' - 1372

نَفْسِي الْقُرْآنُ الْعَظِيمُ

لِلْإِمَامِ الْجَلِيلِ الْحَافِظِ عَمَادِ الدِّينِ

أَبِي الْفِدَاءِ إِسْمَاعِيلَ بْنِ كَثِيرٍ الْبُرَشِيِّ الدَّمَشْقِيِّ

الْمُتَوَفَّى ٧٧٤ هـ

1) הפרשנות לסעיף 1 שלעיל.

قال الإمام أحمد حدثنا علي بن هاشم عن حميد عن أنس رضي الله عنه قال استشار النبي صلى الله عليه وسلم الناس في الأسارى يوم بدر فقال « إن الله قد أمكنكم منهم » فقال عمر بن الخطاب فقال يارسول الله اضرب أعناقهم فأعرض عنه النبي ﷺ ثم عاد رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال « يا أيها الناس إن الله قد أمكنكم منهم وإعماهم إخوانكم بالأمس » فقال عمر فقال يارسول الله اضرب أعناقهم فأعرض عنه النبي ﷺ ثم عاد النبي ﷺ فقال للناس مثل ذلك فقال أبو بكر الصديق رضي الله عنه فقال يارسول الله نرى أن تعفو عنهم وأن تقبل منهم الفداء قال فذهب عن وجه رسول الله صلى الله عليه وسلم ما كان فيه من الغم فضا عنهم وقبل منهم الفداء قال وأنزل الله عز وجل

ترגום : (התוספות בתוך סוגרים הם שלי)

אמר האימאם אחמד כי סופר לנו מפיו של עלי בן האשם , מפיו של אנס , הרצוי בעיני האלוהים שאמר: התייעץ הנביא עם אנשים בדבר האסירים השבויים מן הקרב בבדר (העימות הצבאי הראשון בין אנשיו של מחמד ובין הצבא של אנשי הפגאנים ב-13.6.624) ואמר: " הרי שהאלוהים חיזק אותכם יותר מהם " אז קם עומר בן אל-ח'טאב (לימים הח'ליף השני אחרי מות מחמד 586 – 644) ואמר: " הוי הנביא הכה אותם בצוארם. " שוב התנגד הנביא, חזר ואמר את דבריו מקודם. אז קם אבו בכר (אביה של אשת הנביא- עאאישה. חי: 573-634) ואמר: אנו מבינים שאתה מתכוון לסלוח להם, ואנו ניקח מהם את הכופר, אמר והלך מלפני הנביא. לנביא היו דברים ברורים. הוא מחל לכופרים (השבויים) לקח מהם את כופר הנפש. הכול כפי שצווה אותו האלוהים .

2) פרשנות לסעיף 2 שלעיל.

يقول تعالى مرشداً للمؤمنين إلى ما يعتمدونه في حروبهم مع الشركين (فاذا لقيتم الذين كفروا فضرب الرقاب) أي إذا واجهتموه فاحصدهم حصداً بالسيف (حتى إذا أختتموهم) أي أهلكتموهم قتلاً (فشدوا الوثاق) الأسارى الذين تأسروهم ثم أتم بعد انقضاء الحرب وانفصال المعركة مخيرون في أمرهم إن شئتم منتم عليهم فأطلقتم أسراهم مجاناً وإن شئتم فاديتموهم بما لا تأخذونه منهم وتشارطونهم عليه ، والظاهر أن هذه الآية نزلت بعد وقعة بدر فإن الله سبحانه وتعالى عاتب المؤمنين على الاستكثار من الأسارى يومئذ ليأخذوا منهم الفداء والتقليل من القتل يومئذ فقال (ما كان لني أن يكون له أسرى حتى يثخن في الأرض تريدون عرض الدنيا والله يريد الآخرة والله عزيز حكيم *)

ترגום :

אומר האלוהים דברי הדרכה למאמינים : לבל ירחמו במלחמותיהם על עובדי האלילים , שיעשו בהם שפטים, יכבלו אותם, יכו אותם בחרבות, עד שיותשו ואז יהרגו אותם. והשבויים אשר תיקחו , וזאת אחרי גמר הקרבות. אתם תהיו נדיבים לגורלם, ושחררתם אותם לחופשי, ובלא תמורה. ותעניקו להם תנאים טובים. (כנראה, שדברים אלה נאמרו אחרי קרב בדר ב-621. בקרב זה האלוהים סייע בפועל למוסלמים. בכר שבראשית הקרב ידם של הכופרים הייתה על העליונה, ואנשיו של הנביא החלו נסוגים. הנביא ירד אל הנחל לקח

חופן חצץ והשליך בפני הכופרים. אז יצאה בת קול מן השמים שאמרה : לא אתה השלכת , כי אם האלוהים השליך – ופני הכופרים הושחתו. האלוהים בא בטענות אל המאמינים , על כי הם הוקיעו והתעללו בשבויים. ושחררו אותם בעד כופר נפש , בעוד שהאלוהים רצה שהתמורה תהיה בטולם הבא.

4 . שאלת קיום יחסי מין בשבויות.

לוחמים מדאע"ש , ויותר מאוחר מדא"ס במהלך מלחמתם. בסוריה ועראק במיוחד באזור שבגבול שבין שתי הארצות הנ"ל - בהר סינג'ר היו מקרים רבים של אינוס נשים יזידיות.

בעקבות אירועים אלו קמה צעקה גדולה בעולם האסלאם הנאור. כי אין, ולא היה תקדים לאירועים שכאלה בספרות ההלכה המוסלמית הקלאסית המקודשת.

אולם, נמצאו אנשי דת זוטרים, כמו : המטיף עבד-אללה רושדי במסגד סיידה נאפיסה בקהיר, שעודד אינוס הנשים היזידיות , בטענה שזו מצווה, כי הבעילה את הנשים, גם אם היא בניגוד לרצונן, הרי זו מצווה לסיפוק צורך טבעי של נשים.

אין ספק שזו פרצה, שצריכה להדאיג את אנשי ההלכה הבכירים באסלאם, ועליהם לצאת בפסיקה הלכתית כדי למנוע זאת בעתיד.